

Nairobi’de bir tücar (Kenya)

Ahmet bir matbaanın (peçatnitsa) sahibidir. Dedesi Hindistan’dan buraya göç etmiştir.

100 sene önce Kenya İngilizlerin bir kolonyası idi. Ahmet’in dedesi de bir işçi olarak Hindistan’dan gelip Kenya’daki demir yollarının yapılmasında işlemişti. Ailesi ile birlikte Nairobi kasabasında yaşayıp işlerdi - ve kaldı.

Zaten Kenya’da 40 kadar farklı halk yaşıyor. Bunların arasında 100.000 kişi Hindistan kökenlidir. Tanzania’da 400.000, Uganda’da da 90.000 Hindistanlı var. Onun dışında Kenya’da 40.000 Arap, bir de 35.000 Avrupalı var. En azında 30 farklı dil, bir de 100 dialekt konuşuluyor. Devlet dili Kisuaheli’dir, ama İngilizce daha çok geçiyor ve konuşuluyor. Halkın yaklaşık 60% daha eski Afrikalı ruhçuluk dinine tapıyor, 33% Hristiyan ve 8% müslümandır. Hindistandan gelenlerin arasında birkaç Hinduist de kalmıştır.

Doğu Afrika’da yaşayan Hindistanlılar çalışkan tücarlar olarak nam yapmıştır, ticaretin çoğunu kontrol ediyorlar. Birçokları Hinduisttir, ama Ahmet gibi müslüman olanlar da çoktur. Kimi müslüman dinlerine bağlıdır, kimileri gene sadece adça müslüman kalmıştır.

Ahmet, matbaasında çok kaliteli iş yapıyor ve onun için çok başarılı olmuştur. Biz imanlı bir misyon olarak bir kitap basmak istedik ve onun için Ahmet’e başvurduk. En baştan ona sorduk, ‘Bir Hristiyan kitap basmak senin için problem midir’, diye. ‘Hayır’, dedi. Ondan sonr biraz daha sormaya devam ettik, “Sadece Hristiyan kitaplar değil, müslümanlıkla ilgili Hristiyan kitap basmak istiyoruz. Buna itirazın var mı?” diye sorduk.. Gene hayır deyip, “Ne kitap olursa olsun, benim için önemli olan biznistir,” dedi. Böylece iki senedir, onun firmasında müslümanlık konusunda Hristiyan kitaplar basılıyor. Bu işlerin

peşinde koşurken Ahmetle birkaç defa ilginç konuşmalarım oldu

Bir kere ona Ramazan hakkında sordum. Surat asıp “Ben de oruç tutuyorum” dedi. Ama oruç tutmak iş için iyi değilmiş, çalışanların gücünü azaltırıp işin kalitesini düşürürmüş. Ramazan bitince hep sevinirmiş, o zaman gene eski gücüyle işleyebilirler diye.

Günde beş kere namaz kılmak ve camiye gitmek konusunda da Ahmetle konuştum. Bu konuda sadece gülüp “Ben böyle bir firma organize edip aynı anda bütün müslüman sıralarını tutamam, şartlarını yerine getiremem. Demek, Ahmet liberal düşünen bir müslüman imiş. Para ve başarılı bir iş yürütmek kendi dinini tutmaktan daha önemli sayıyor.

Gene de müslüman bir aileden geldiğini inkar etmiyor ve dıştan islamiyetin kurallarına bağlıdır. Aslında bir taraftan kişisel başarı ve öbür taraftan müslümanlığın şartlarını yerine getirmek zorunluğu arasında sallanıyor.

Naitobi, Dar-es-salam (Tanzanya) ve Kampala (Uganda) gibi, büyük ekonomik merkezlerde Avrupalı ve Amerikan firmalar ve düşünceler gittikçe daha fazla önem kazanıyor. Orada “iki iskemlenin ortasında oturan” müslümanların sayısı gittikçe artıyor: bir tarafta modern yaşama açıktırlar, öbür tarafta eski inançları ve adetlerini devam etmeye çalışırlar.

Ahmet için dileğimiz şu ki, daha fazla Mesihe iman eden müşteriler bulsun, onlar da Rabbin müjdesini paylaşmaya fırsat bulsunlar. Böylece günün birinde İsa’yı Rab ve kurtarıcı olarak tanısin.

DUA KONULARI:

- Daha çok Mesih imanlıları müslümanların arasında müjdeyi yaymak için açık kapılar arasın.
- Daha fazla özellikle bu tür insanlar için hazırlanmış olan broşürler yazılsın.
- Daha fazla Mesih imanlıları müslümanlarla iş bağlantıları kursunlar. Bu yolla arkadaşlıklar kursunlar ve kendi imanını paylaşabilsinler, hem de yaşamlarıyla örnek olsunlar.